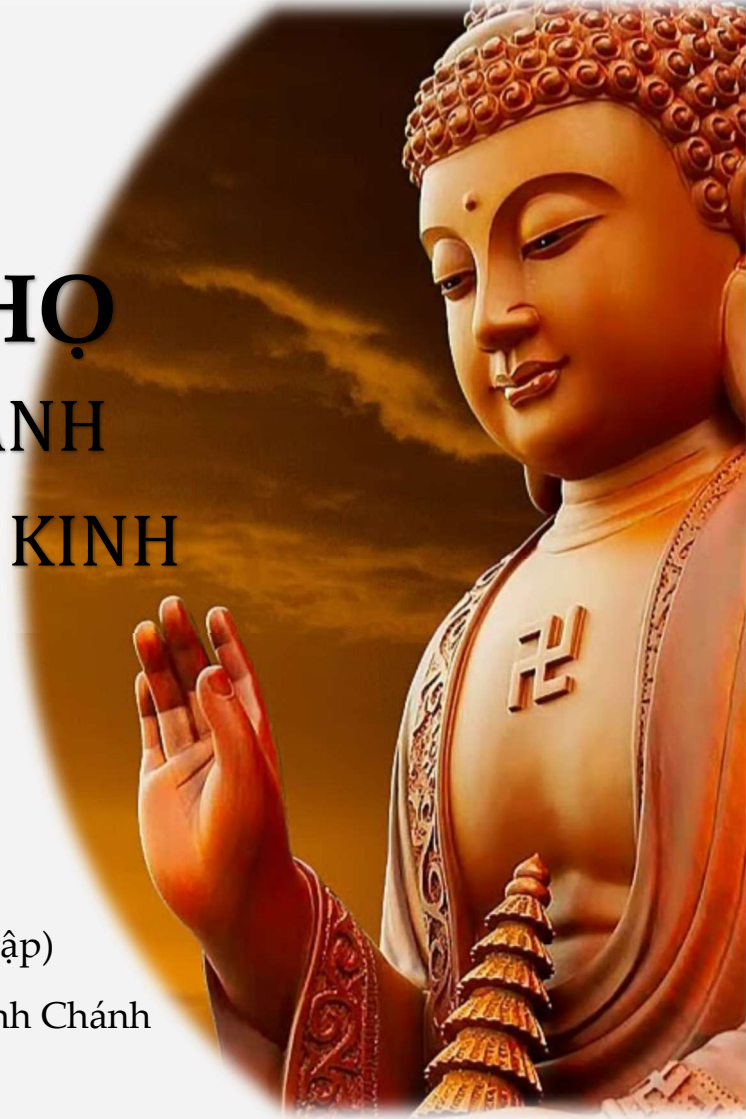

ĐẠI THỪA VÔ LƯỢNG THỌ TRANG NGHIÊM THANH TỊNH BÌNH ĐẲNG GIÁC KINH

Thời Khóa lúc
1:30pm – 3:30pm

Nguyên Hán bản: Ngài HẠ LIÊN CƯ (hội tập)

Việt dịch: HT. Thích Đức Niệm & Cư sĩ Minh Chánh

NGHI THỨC TRÌ KINH VÔ LƯỢNG THỌ

TỊNH PHÁP GIỚI CHƠN NGÔN

Án Lam (7 lần)

TỊNH KHẨU NGHIỆP CHƠN NGÔN

Tu rị tu rị, ma-ha tu rị, tu tu rị Ta Bà-ha. (3 lần)

TỊNH BA NGHIỆP CHƠN NGÔN

**Án ta phạ bà phạ, thuật đà ta phạ, đạt ma ta phạ,
bà phạ thuật độ hám.** (3 lần)

PHỔ CÚNG DƯỜNG CHƠN NGÔN

Án nga nga năng tam bà phạ phiệt nhựt ra hồng. (3 lần)

TÁN PHẬT

Pháp Vương Vô Thượng Tôn

Tam-giới vô luân thất

Thiên nhân chi Đạo sư

Tứ-sanh chi Từ-phụ

Ư nhứt niệm quy-y

Năng diệt tam-kỳ nghiệp

Xưng dương nhược tán thán

Ức kiếp mạc năng tận.

QUÁN TƯỚNG

Năng lễ, sở lễ tánh không-tịch,
Cảm ứng đạo-giao nan tư nghĩ,
Ngã thử đạo-tràng như Đế-châu,
Thập phương chư Phật ảnh hiện trung,
Ngã thân ảnh hiện chư Phật tiền,
Đầu diện tiếp túc quy mạng lễ.

ĐÁNH LỄ TAM BẢO

CHÍ TÂM ĐÁNH LỄ: Nam mô Tận Hư-không Biến Pháp Giới, Quá, Hiện, Vị Lai Thập Phương Chư Phật, Tôn Pháp, Hiền Thánh Tăng Thường Trụ Tam Bảo. (1 lạy)

CHÍ TÂM ĐÁNH LỄ: Nam mô Ta-bà Giáo Chủ Điều Ngự Bốn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật, Đương Lai Hạ Sanh Di Lặc Tôn Phật, Đại Trí Văn Thù Sư Lợi Bồ-tát, Đại Hạnh Phổ Hiền Bồ-tát, Hộ Pháp Chư Tôn Bồ-tát, Linh Sơn Hội Thượng Phật Bồ-tát. (1 lạy)

CHÍ TÂM ĐÁNH LỄ: Nam mô Tây Phương Cực Lạc Thế-giới Đại Từ Đại Bi A Di Đà Phật, Đại Bi Quán Thế Âm Bồ-tát, Đại Thế Chí Bồ-tát, Đại Nguyên Địa Tạng Vương Bồ-tát, Thanh-tịnh Đại Hải Chúng Bồ-tát. (1 lạy)

(Trang 7)

TÁN LƯ HƯƠNG

**Lư hương vừa ngún chiêm đàn
Khói thơm ngào ngạt muôn ngàn cỗi xa
Lòng con kính ngưỡng thiết tha
Ngửa mong chư Phật thương mà chứng minh.**

Nam mô Hương Vân Cái Bồ-tát Ma-ha-tát. (3 lần)

Nam-mô Vô Lượng Thọ Hải Hội Phật, Bồ-tát. (3 lần)

**PHẬT NÓI KINH
ĐẠI THỪA VÔ LƯỢNG THỌ
PHẨM HAI MƯƠI SÁU - LỄ CÚNG NGHE PHÁP**

(Trang 60)

Lại nữa A Nan! Chúng Bồ-tát ở mười phương thế giới muốn đánh lễ Phật Vô Lượng Thọ ở thế giới Cực Lạc, đem hương hoa, tràng phan bảo cái đến chỗ Phật cung kính cúng dường, nghe giảng kinh pháp và xướng danh ca ngợi sự tuyên dương hóa đạo công đức trang nghiêm của Phật A Di Đà.

Bấy giờ đức Thế Tôn nói bài tụng rằng:

Đông phương các cõi Phật

Số nhiều như hằng sa,
Hằng sa chúng Bồ-tát,
Đến lễ Vô Lượng Thọ.
Nam Tây Bắc bốn phương
Thượng hạ cũng như vậy,
Thảy chí tâm tôn trọng
Dâng cúng các trân diệu
Phát những lời hòa nhã,
Ca ngợi đấng Tối Thắng,
Cứu cánh thần thông huệ
Chứng nhập sâu pháp môn.
Nghe được danh hiệu Phật,

An lành được lợi lớn.
Trong các sự cúng dường
Siêng tu không biếng trễ,
Quán cõi thù thắng kia
Vi diệu khó nghĩ bàn
Công đức rất trang nghiêm
Cõi Phật khác khó bằng.
Nhơn phát tâm vô thượng
Nguyện mau thành Bồ-đề.
Bấy giờ Vô Lượng Thọ
Kim dung hiện mỉm cười
Hào quang từ miệng ra

Chiếu khắp mười phương cõi,
Rồi xoay chiếu thân Ngài
Ba vòng vào đánh Phật.
Bồ-tát thấy quang này
Liên chứng Bất thối chuyển
Tất cả chúng trong hội
Đều vui mừng hơn hở.
Lời Phật như sấm vang
Tiếng bát âm vi diệu
Bồ-tát mười phương đến
Di Đà thấu rõ tâm
Chí cầu cõi nghiêm tịnh

Thọ ký sẽ thành Phật,
Biết rõ tất cả pháp
Như mộng huyễn tiếng vang,
Trọn đầy các diệu nguyện
Quyết thành như Cực Lạc.
Biết cội như ảnh tượng,
Phát tâm thệ nguyện lớn,
Rốt ráo hạnh Bồ-tát,
Đầy đủ các công đức,
Thành đạt đạo Bồ-đề,
Thọ ký sẽ thành Phật.
Thông đạt các pháp tánh,

Hết thấy không, vô ngã,
Chuyên cầu tịnh cõi Phật
Quyết thành như Cực Lạc.
Nghe pháp vâng phụng hành,
Đạt đến chốn thanh tịnh,
Tất được Vô Lượng Tôn
Thọ ký thành chánh giác.
Thù thắng vô biên cõi,
Do nguyện lực Di Đà.
Nghe danh cầu vĩnh sanh
Đến bậc Bất thối chuyển,
Lập thế nguyện Bồ-tát,

Nguyên cõi này không khác,
Khắp độ hết thảy chúng
Đều phát tâm Bồ-đề,
Bỏ thân luân hồi rồi
Đều được lên bờ giác,
Phụng sự vạn ức Phật,
Giáo hóa khắp các cõi.
Kính vui mừng trở về
Cõi An Dưỡng Cực Lạc.

PHẨM HAI MƯƠI BẢY - CA THÁN PHẬT ĐỨC

Này A Nan: Bồ-tát ở cõi Cực Lạc nhờ oai thần của Phật trong khoảng bữa ăn đi lại vô biên cõi Phật khắp mười phương để cúng dường. Những hoa hương, tràng phan, đồ cúng dường, khởi tâm liền hiện đủ các thứ trân bảo thù thắng trên tay, thế gian không thể có, để cúng dường chư Phật và chúng Bồ-tát.

Nếu muốn rải hoa, liền trên không trung các hoa hiệp lại thành một lọng hoa tròn lớn có trăm ngàn sắc sáng, mỗi sắc có hương thơm khác nhau tỏa ngát muôn phương. Đài hoa nhỏ đủ mười do tuần, cứ vậy lớn dần trùm khắp ba ngàn thế giới, theo đó trước sau thứ lớp ẩn hiện. Nếu không có ai cúng hoa mới thì hoa cũ không rơi xuống, lơ lửng trên không vang tiếng nhạc vi diệu tán thán Phật

đức. Chốc lát trở về bốn quốc tụ họp tại giảng đường thất bảo nghe Phật Vô Lượng Thọ rộng giảng diệu pháp, tâm ý thông triệt vui mừng đại ngộ.

Lại có gió thơm thổi hàng cây báu phát âm thanh vi diệu, vô lượng hương thơm theo gió bay khắp bốn phương theo như ý nguyện cúng dường không dứt. Chư Thiên đem trăm ngàn hoa hương, vạn thứ kỹ nhạc đến cúng dường Phật và chúng Bồ-tát Thanh Văn.

Chư Thiên trước sau qua lại, hớn hở vui mừng, là do sức oai thần bốn nguyện của Phật Vô Lượng Thọ, và đã từng cúng dường các đức Như Lai, có căn lành tương tục không giảm thiểu, khéo tu tập, khéo nhiếp thủ, khéo thành tựu vậy.

PHẨM HAI MƯƠI TÁM - ĐẠI SĨ THẦN QUANG

Này A Nan: Chúng Bồ-tát tại cõi Phật đó nghe thấy hết khắp cả không gian và thời gian, biết hết tâm ý thiện ác, lời nguyện cầu khi nào được thoát ly lục đạo, được khai ngộ, được vãng sanh của chư Thiên, nhân loại cho đến các loại bò bay xuẩn động.

Chúng Thanh văn ở cõi Phật kia có thân sáng tám thước, ánh sáng của Bồ-tát chiếu xa một trăm do tuần, có hai vị Bồ-tát tôn quý bậc nhất, oai thần và ánh sáng chiếu khắp ba ngàn cả ngàn thế giới.

Tôn giả A Nan thưa Phật:

“Bạch đức Thế Tôn! Hai vị Bồ-tát ấy danh hiệu là gì?”

Phật nói:

“Một vị tên là Quán Thế Âm, vị thứ hai là Đại Thế Chí.

Hai vị Bồ-tát này khi còn ở cõi Ta Bà tu hạnh Bồ-tát được sanh về cõi Cực Lạc thường ở hai bên tả hữu Phật A Di Đà. Muốn đến mười phương vô lượng cõi Phật liền đến, hiện ở thế giới này làm nhiều sự lợi lạc. Những trai lành gái tín ở thế gian nếu có tai nạn ngặt nghèo hoảng sợ, chỉ cần hướng tâm về Bồ-tát Quán Thế Âm thì không có nạn gì mà không được cứu thoát.

PHẨM HAI MƯƠI CHÍN - NGUYỆN LỰC HOẰNG SÂU

Lại này A Nan! Tất cả Bồ-tát ở cõi Phật ấy hoặc hiện tại hay vị lai đều rất rớt ráo được “Nhất Sanh Bồ Xứ”, chỉ trừ phát đại nguyện vào trong sanh tử để độ quần sanh, làm sư tử hống, mặc áo giáp làm những công đức trang nghiêm cho thế nguyện của mình.

Tuy sanh trong đời ác ngũ trược, thị hiện đồng loại cho đến thành Phật, không thọ ác thú, sanh ở nơi nào đều biết rõ túc mạng.

Ý của đức Phật Vô Lượng Thọ muốn độ thoát tất cả chúng sanh khắp mười phương thế giới sanh về cõi Cực Lạc đạt đến Niết bàn. Đã làm Bồ-tát thì quyết chắc thành Phật.

Đã thành Phật rồi trở lại giáo hóa độ thoát, triển chuyển không nghỉ. Thanh văn, Bồ-tát, chúng sanh sanh về cõi Phật đó đạt đến Niết bàn, chúng quả Phật số nhiều không thể tính được. Trong cõi Phật đó chỉ có một pháp không có tăng thêm.

Vì sao vậy?

Ví như biển lớn là vua, các dòng nước chảy vào biển cả, nước trong biển ấy cũng không thêm bớt. Cõi Phật A Di Đà vĩnh viễn

rộng lớn sáng đẹp an lạc hơn cả vô số cõi Phật trong mười phương. Ấy là do sự phát nguyện cầu đạo, tích công lũy đức khi còn làm Bồ-tát. Ân đức bố thí của Phật Vô Lượng Thọ khắp mười phương không cùng cực, sâu rộng không lường, không thể nói hết được.

PHẨM BA MƯƠI - BỒ-TÁT TU TRÌ

Lại này A Nan! Thiên định, trí tuệ, thần thông, oai đức các vị Bồ-tát trong cõi Phật đó đều viên mãn. Mật tạng chư Phật rất sâu xa rốt ráo sáng tỏ, điều phục các căn, thân tâm nhu nhuyễn, thâm nhập chánh huệ, không còn dư tập, thực hành theo lời Phật dạy, hành thất giác chi, tu ngũ nhãn rõ biết chơn đế, đạt cả tục đế.

Nhục nhãn thì so đo, Thiên nhãn thấy thông suốt, Pháp nhãn thấy biết thanh tịnh, Huệ nhãn biết rõ chơn không.

Phật nhân đầy đủ công năng, biết rõ pháp tánh, biện tài tổng trì tự tại vô ngại, biết rõ vô biên phương tiện ở thế gian, nói đúng chơn đế, hiểu sâu nghĩa lý, cứu độ các hữu tình, diễn nói chánh pháp, vô tướng vô vi, vô phược vô thoát, vô phân biệt, xa lìa điên đảo, đối vật thọ dụng không có tư tưởng chiếm giữ, đi khắp cõi Phật không ưa không chán, không mong cầu cũng không chấp trước, cũng không có tướng oán hận đây kia.

Vì sao vậy?

Các vị Bồ-tát đối với chúng sanh có tâm đại từ bi đại lợi ích, xa lìa chấp trước, thành tựu vô lượng công đức, dùng chơn thật trí thấu rõ các pháp là như như, biết rõ phương tiện giảng giải về tứ đế, không thích học thuyết thế gian, thích luận chánh pháp, biết

tất cả pháp đều không tịch, tập khí phiền não chướng và sở tri chướng đều dứt sạch, ở trong ba cõi bình đẳng siêng tu cứu cánh nhứt thừa đến bờ giải thoát, quyết dứt lưới nghi chướng vô sở đắc, dùng phương tiện trí tăng trưởng hiểu biết, an trụ thần thông được nhứt thừa Phật quả, không nhờ vào người khác.

PHẨM BA MƯƠI MỐT - CÔNG ĐỨC CHƠN THẬT

Trí huệ uyên thâm như biển cả, Bồ-đề cao rộng như Tu-di, thân sáng chói như nhật nguyệt, tâm trong trắng như tuyết sơn, nhẵn nhục như đất bằng, bình đẳng tất cả, thanh tịnh như nước rửa sạch trần cấu, hừng hực như lửa đốt hết phiền não, không chấp trước

như gió không gì chướng ngại, pháp âm như sấm vang thức tỉnh kẻ chưa giác, mưa pháp cam lồ thấm nhuần chúng sanh.

Thên thanh như hư không bao dung tất cả, thanh tịnh như hoa sen lìa xa ô nhiễm, như cây ni câu che khắp rộng rãi, như chùy kim cương phá tan tà chấp, như núi Thiết-vi tà ma ngoại đạo không lay chuyển được. Tâm chánh trực khéo giỏi quyết định, luận pháp không chán, cầu pháp không mỏi mệt, giới như lưu ly trong ngoài sáng sạch. Phạm nói điều gì đều làm cho người vui tín phục, đánh trống pháp, lập pháp tràng, sáng huệ nhứt, phá si ám, thuần tịnh ôn hòa, tịch định an nhiên.

Làm đại đạo sư, điều phục tự tha, dắt dẫn quần sanh, xả bỏ ái trước, xa hẳn ba độc, thung dung tự tại.

Nhân duyên nguyện lực phát sanh thiện căn, phá dẹp ma quân, tôn trọng cúng dường chư Phật, đèn sáng cho thế gian, ruộng phước tối thắng, an lành tốt bậc, kham thọ cúng dường, hiển hách hoan hỷ, mạnh bạo không sợ sệt, thân tướng đẹp đẽ, công đức biện tài đầy đủ trang nghiêm không ai sánh được.

Thường được chư Phật khen ngợi. Bồ-tát rớt ráo các Ba-la-mật, an trụ vào Tam-ma-địa bất sanh bất diệt, giáo hóa khắp nơi khác với hàng nhị thừa.

A Nan! Ta nay lược nói chơn thật công đức các hàng Bồ-tát ở thế giới Cực Lạc kia tất cả đều như vậy. Nếu nói rộng ra trải trăm ngàn vạn kiếp cũng không hết được.

PHẨM BA MƯƠI HAI - THỌ LẠC KHÔNG CÙNG TẬN

Phật bảo Di Lặc Bồ-tát và thiên, nhơn:

“Công đức trí huệ của Thanh Văn, Bồ-tát ở cõi đức Phật Vô Lượng Thọ không thể nói hết được.

Cõi nước Cực Lạc kia vi diệu an lạc thanh tịnh như vậy, há còn phương pháp nào hơn niệm Phật cầu sanh Tịnh-độ, tự nhiên thành tựu, xuất nhập cúng dường, quán kinh tu đạo, pháp hỷ vẹn toàn, trí huệ sáng suốt, tâm không thoái chuyển, ý không giải đãi.

Ngoài hiện an nhàn, trong lại tinh tấn, dung cách trùm cả thái hư, đạt đến trung đạo, trong ngoài tương ưng, tự nhiên nghiêm chỉnh. Hành động chánh trực, thân tâm khiết tịnh, không tham nhiễm ái, chí nguyện cương định, không tăng chẳng giảm.

Cầu đạo hòa chánh, không bị tà tâm khuynh đảo, tuân lời Phật dạy quyết không trái phạm.

Nếu đã quyết tâm thì phải kiên trì không nghĩ gì khác, không lo nghĩ ưu buồn, an nhiên vô vi. Tâm rộng như hư không không lập một pháp, bình thản không tham dục, trọn thành thiện nguyện. Dốc lòng cầu tiến, từ bi ai mãi, lễ nghĩa gồm đủ, sự lý viên dung, đạt đến giải thoát, tự tánh bản nhiên hoàn toàn thanh tịnh, chí nguyện vô thượng, thân tâm tịch định an lạc.

Hốt nhiên tâm khai đạt lý giác ngộ triệt để, thấy được thật tướng các pháp, bản thể vũ trụ, quang sắc xen nhau tất cả chỉ là như như, biến chuyển vô cùng.

Uất-đơn-việt thành thất bảo, nắm rõ vạn vật, sáng sủa hiển lộ tốt đẹp vô cùng không gì sánh được, rõ ràng không trên dưới, thông suốt không ngăn mé.

Vậy phải hết sức siêng năng tinh tấn tu tập quyết chắc được vãng sanh về cõi vô lượng thanh tịnh Phật A Di Đà, chấm dứt năm thú, đóng kín ác đạo, đạt đạo không khó, vãng sanh há lại không được sao!

Cõi kia không trái lẽ, thuận theo tự nhiên, bỏ tất cả như hư không, siêng năng niệm Phật cầu sanh quyết đến Cực Lạc, thọ mạng an lạc không cùng, há lại tham đắm thế sự, toàn là vô thường, sầu khổ cả?

PHẨM BA MƯƠI BA - KHUYẾN DỤ SÁCH TẤN

Người đời vì sự tranh đua nên sống trong cảnh thô bạo khổ cực nhọc thân làm lụng để tự cung cấp. Tôn quý ti tiện, nghèo khổ giàu sang, lớn nhỏ trai gái phải lao tâm khổ trí, suy nghĩ lo toan.

Không nhà lo nhà, quyền thuộc tài vật, có hoặc không cũng lo, có rồi còn thiếu, muốn sao cho bằng người. Nên ít muốn vừa đủ.

Lại còn lo sợ vô thường, nước lửa trộm cướp, oan gia trái chủ, lửa thiêu nước chìm, tiêu tan sạch sẽ, tâm ý khư khư không chịu buông xả, mạng chung hết thở, không ai tránh khỏi, nghèo giàu như nhau, sầu khổ trăm mối.

Thế nên ở đời cha con anh em, vợ chồng thân thuộc nên thương kính nhau, không nên ghét giận nhau, có không nên thông cảm

nhau, không nên tham tiếc, nói năng hòa nhã đừng chống đối nhau. Hễ có tranh cãi liền sanh giận dữ, thành oán thù nhiều kiếp về sau, sự việc ở đời đem nhiều khổ lụy, tuy chưa gặp phải, phải gặp có ý tưởng ngăn trừ.

Con người vì ái dục nên phải sống chết qua lại sáu nẻo tự chịu khổ vui không ai thay thế được, lành dữ biến hóa theo đó đi thọ sanh không đồng, tụ hợp không hạn kỳ. Lúc còn cường tráng sao không nỗ lực tu tập đợi đến lúc nào?

Người đời, không biện biệt được tốt xấu cát hung họa phước, thần trí ngu muội, lại theo các giáo điều khác, liên tiếp điên đảo, nguồn gốc vô thường mê mờ không chịu suy xét, chẳng tin kinh

pháp, không biết lo xa, say mê giận hờn, tham đắm tài sắc, trọn chẳng ngừng nghỉ, thật đáng thương thay!

Đời trước ngu muội, không biết đạo đức, không ai chỉ bảo đâu có lạ gì?

Sanh tử luân hồi, thiện ác báo ứng đều chẳng tin tưởng cho là không có.

Tự thử nhìn lại: Nào cha khóc con, con khóc cha, anh em vợ chồng than khóc lẫn nhau, một đời sanh tử tiền đưa thương tiếc, buồn thương trối buộc không sao giải nổi, nghĩ nhớ ân sâu không ngoài tình dục, sao chẳng suy cùng xét kỹ chuyên tâm hành đạo, khi tuổi già mạng hết không biết làm sao?

Kẻ mê thì nhiều, người ngộ đạo rất ít, phần nhiều ôm lòng giết hại, ác khí tràn đầy làm điều hư dối, trái ngược trời đất mặc tình tạo tội, khi mạng sống hết, đọa vào ác đạo không biết ngày ra.

Các người phải nghĩ kỹ, xa lìa điều ác siêng làm việc lành, ái dục vinh hoa không thể giữ mãi, đều phải ly biệt chẳng có vui gì!

Nên phải siêng năng tinh tấn cầu sanh về cõi An Lạc được trí huệ sáng suốt công đức thù thắng, đừng theo tâm tham dục, cô phụ kinh giới, uổng phí đời sau.

PHẨM BA MƯƠI BỐN - TÂM ĐƯỢC MỞ SÁNG

Ngài Di Lặc Bồ-tát bạch rằng:

“Bạch đức Thế Tôn! Lời Thế Tôn răn dạy rất sâu rất đúng, nhờ ơn đức từ bi giải thoát ưu khổ.

Phật là đấng Pháp vương tôn quý siêu việt trong hàng Thánh, quang minh vô tận trí huệ không cùng, Đạo sư khắp cả trời người, ngày nay được gặp Phật lại được nghe hồng danh Vô Lượng Thọ, tâm trí được sáng tỏ rất là vui mừng”.

Phật bảo Di Lặc Bồ-tát:

“Kính Phật là điều đại thiện, niệm Phật quan trọng hơn, giúp cắt hết lưới nghi, dứt hết ái dục, lấp hết nguồn ác, đi khắp ba cõi không bị chướng ngại, khai thị chánh đạo, độ người chưa độ.

Các người phải biết chúng sanh mười phương nhiều kiếp đến nay luân chuyển trong năm đường, sầu khổ không dứt, sanh đã là khổ, già cũng khổ, bệnh càng khổ hơn, chết rất là đau khổ, hơi thúi bất tịnh không có gì vui.

Nên quyết cắt đứt, tẩy trừ tâm xấu, nói năng hành động thành tín trong ngoài hợp nhất, trước tự độ mình, lại ra độ người.

Hết lòng cầu nguyện, chứa nhóm căn lành, chỉ cần tinh tấn khó nhọc một đời ngắn ngủi, về sau được sanh về cõi Vô Lượng Thọ an vui vô cùng, vĩnh viễn dứt sạch sanh tử không còn khổ hoạn, thọ mạng ngàn vạn kiếp tự tại tùy ý. Nên phải tinh tấn cầu đạt, tâm nguyện không được nghi ngờ. Như còn chút nghi hoặc sẽ sanh

về cung điện thất bảo ở biên địa của nước Cực lạc, chịu các tai ách trải qua năm trăm năm”.

Ngài Di Lặc bạch Phật:

“Bạch đức Thế Tôn! Chúng con xin vâng lời Phật dạy chuyên cần tu học, y giáo phụng hành, không dám có lòng nghi ngờ”.

PHẨM BA MƯƠI LĂM - TRƯỚC THẾ ÁC KHỔ

Phật bảo Di Lặc:

“Các người sanh trong đời này, tâm ý chánh trực không làm điều ác, đó là có đức hạnh lớn.” Vì sao vậy?

Mười phương thế giới của chư Phật thiện nhiều ác ít rất dễ khai hóa. Chỉ có thế gian năm ác trước này rất là cực khổ.

Ta nay thành Phật ở đây để giáo hóa quần sanh bỏ năm điều dữ, dứt năm sự thống khổ, lìa năm sự thiêu đốt, điều phục tâm ý khiến làm năm điều lành, phước đức được thành tựu.

Những gì là năm?

Điều thứ nhất: Các loài chúng sanh ở thế gian thích làm điều ác, mạnh hiếp yếu, chèn ép nhau, tàn sát tổn hại ăn nuốt lẫn nhau, không biết làm lành để chịu hậu quả, nên có kẻ cùng khổ, cô độc, tâm điếc đui ngọng, si ác ngông cuồng là do đời trước không tin đạo đức, không chịu làm lành.

Những hạng tôn quý, hào phú, hiền minh, trưởng giả, trí dũng tài cao là do biết từ ái hiếu thuận, tu thiện tích đức từ đời trước. Khi còn sanh tiền đã làm sai trái, sau khi mạng chung vào chốn u

minh chuyển thọ thân hình sanh vào các nẻo, nên có địa ngục, súc sanh.

Ví như lao ngục ở thế gian có cực hình kịch khổ, thần thức tùy tội đã tạo mà thọ mạng có dài ngắn theo nhau trả báo, tội ác chưa hết lại tiếp tục chịu tội, xoay vần nhiều kiếp không thôi rất khó giải thoát, khổ thống không thể nói hết được!

Ác đạo tuần hoàn cảm ứng tự nhiên, tuy không báo ứng tức thời, nhưng thiện ác chung qui vẫn phải chịu quả báo.

Điều thứ hai: Nhân loại thế gian không theo pháp luật, hoang dân thái quá mặc tình phóng túng, trên thì không minh, tại vị không chính, hãm hại oan uổng, tổn hại trung lương, tâm miêng khác biệt, mưu toan nhiều bề, trong ngoài đối trá, giận dỗi ngu si,

muốn lợi về mình, tham lam không chán, lợi hại được thua, oán giận thành thù, tan nhà mất mạng, không xét trước sau, giàu có keo kiệt không chịu bố thí, chất chứa cho đầy, nhọc tâm khổ thân, đến khi mạng chung không đem được gì, thiện ác họa phước tùy nghiệp thọ sanh, hoặc sanh vào nơi sung sướng hay vào chốn khổ độc. Thấy người làm lành lại còn hủy báng không chịu bắt chước, thường nghĩ trộm cắp, rình đoạt của người, tiêu phá hết rồi lại đi tìm nữa. Chết đọa vào ba đường ác chịu vô lượng khổ, xoay vần nhiều kiếp rất khó ra khỏi, đau khổ vô cùng.

Điều thứ ba: Người đời nương nhau mà sống còn trong trời đất, thọ mạng chẳng được là bao? Kẻ bất lương tâm không chính đính, ôm lòng tà ác, luôn nghĩ dâm dục, phiền não tràn hông, thái độ tà

ngụy bụng lung, hao tổn tài sản, làm điều phi pháp, ai cầu xin gì cũng không chấp thuận, lại còn tự bề kết đảng, hưng binh gây chiến đánh cướp giết hại, chiếm đoạt bức hiếp chu cấp cho vợ con, no thân hưởng lạc, khiến người chán ghét, lo lắng khổ cực, tạo nhiều tội ác, chết vào tam đồ chịu vô lượng khổ, qua lại nhiều kiếp, khó được giải thoát, khổ đau khôn xiết.

Điều thứ tư: Người ta ở đời không chịu tu thiện, nói dối, nói lời hung dữ, nói đâm thọc, nói thêu dệt, ganh ghét người lành, hãm hại người hiền, bất hiếu với cha mẹ, khinh mạn sư trưởng, chẳng thành tín với bằng hữu, tự cao tự đại, cho mình có lý, cậy mình ý thế, lấn hiếp mọi người mong người kính nể, không biết hổ thẹn, ôm lòng kiêu mạn, khó thể giáo hóa. Nhờ chút phước đức từ đời

trước, đời này làm ác phước đức mất hết, thọ mạng hết rồi, các điều ác bao vây, oán cừu dẫn dắt không sao tránh khỏi, chỉ việc tiến vào vạc lửa, thân thể tan nát, tâm thần thống khổ, bấy giờ nghĩ lại ăn năn thì đã muộn rồi!

Điều thứ năm: Người đời phóng túng lười biếng không chịu làm lành, tu sửa thân tâm; cha mẹ khuyên bảo, ngang trái chống đối như là oan gia, phụ bạc ân nghĩa không chút báo đền, phóng túng lê lửng, rượu chè xa hoa, đần độn bướng bỉnh, chẳng chút lễ nghĩa, không thể can gián, giao tiếp lục thân quyến thuộc không chút ân tình, không nhớ ơn cha mẹ, không đoái nghĩa thầy trò bằng hữu, chỉ lo cho tự thân, không được một điều lành, không tin Phật pháp, không tin sanh tử thiện ác, muốn hại hiền nhân, phá

hoại Phật pháp, ngu si mê muội tự cho thông minh, không biết từ đâu sanh đến, chết sẽ đi về đâu, bất nhơn bất thuận lại muốn trường thọ.

Thương xót khuyên bảo lại không chịu nghe, khô hơi khản tiếng cũng thành vô ích. Tâm ý cố chấp không chịu thấu hiểu. Mạng chung cận kề hối tiếc đã không tu thiện, đến khi nhắm mắt ăn năn hối hận sao còn kịp nữa!

Trong vũ trụ, năm đường phân minh, thiện ác báo ứng họa phước đành rành, thân tự chịu lấy không ai thay được. Người thiện làm lành thì từ cảnh sướng đến cõi sướng, từ sáng vào sáng. Người ác làm ác từ cảnh khổ vào cõi khổ, từ tối vào chỗ tối.

Ai hay biết được?

Chỉ có đức Phật biết rõ khai thị chỉ dạy, người tuân hành rất ít, nên sanh tử không thôi, ác đạo không dứt.

Người đời tạo ác như thế, nên tự nhiên có ba đường ác, chịu vô lượng khổ, xoay vần nhiều kiếp không có hạn kỳ ra khỏi, khó được giải thoát, đau đớn không thể nói được. Do vậy nên có ngũ ác, ngũ thống, ngũ thiêu, như lò lửa lớn thiêu đốt thân người.

Nếu tự nhất tâm giữ ý, đoạn thân chánh niệm, ngôn hành tương xứng, chí tâm làm lành không làm việc ác, thì được độ thoát, đầy đủ phước đức được trường thọ đến đạo Bồ-đề.

Đây là năm điều đại thiện.

PHẨM BA MƯƠI SÁU - BAO LƯỢT KHUYÊN LỚN

Phật bảo Di Lặc Bồ-tát:

“Những ngũ ác, ngũ thống, ngũ thiêu đó chuyển tiếp cho nhau, nếu phạm tội tất phải vào ác đạo, hiện đời sẽ bị bệnh hoạn tai ương, cầu sống không được cầu chết không xong, để cho người đời thấy sự chiêu cảm đó, mạng chung đọa vào ba đường ác, thống khổ quá lắm, tự bị thiêu đốt, cùng kết oán thù tàn hại lẫn nhau.

Tạo một tội nhỏ lần thành to lớn, do tham đắm tài sắc không chịu bố thí, muốn khoái lạc bản thân không chịu phản tỉnh, si ám thúc dục tranh lợi về mình, phú quý vinh hoa đương thời vừa ý, không chịu nhẫn nhịn, không chuyên tu thiện, không bao lâu uy

thế theo đó tiêu diệt, nghiệp lực an bài báo ứng tự nhiên, dù có lo lắng hoảng hốt cũng phải vào ba ác đạo, xưa nay như vậy.

Đau khổ lắm thay!

Các người được giáo pháp của chư Phật chỉ dạy, phải suy nghĩ chín chắn tự ghi nhớ kỹ, trọn đời không được biếng trễ.

Kính Phật trọng hiền, lương thiện từ bi, cầu thoát ba cõi, dứt sạch gốc sanh tử, lìa hẳn lo sợ khổ thống tam đồ.

Thế nào gọi là hành thiện bậc nhất?

Phải tự tịnh tâm chánh thân, tai mắt mũi miệng đều phải đoan chánh, thân tâm thanh tịnh cùng thiện tương ưng, đừng theo thị dục, không phạm điều ác, ngôn sắc hòa dịu, thân hành chuyên cần,

hành vi cử chỉ bình tĩnh từ tốn, vội vàng hấp tấp không suy xét chính chắn sẽ hư hỏng hối hận về sau, uổng phí một đời”.

PHẨM BA MƯƠI BẢY - NHƯ NGHÈO ĐẶNG CỦA BÁU

Các người đã trồng nhiều căn lành, phải nhẫn nhục tinh tấn, đừng phạm cấm giới, từ tâm chuyên nhứt, thanh tịnh trai giới, tu một ngày một đêm ở cõi Ta Bà hơn làm lành ở cõi Vô Lượng Thọ cả trăm năm.

Tại sao vậy? Cõi nước của đức Phật đó đều hành thiện tích đức, không có một chút ác.

Tu thiện ở Ta Bà mười ngày đêm hơn làm lành ngàn năm ở các cõi Phật khác.

Tại sao vậy?

Vì cõi nước Phật ở phương khác thì phước đức tự nhiên có, không có duyên để làm ác, chỉ có thế giới Ta Bà này thiện ít ác nhiều, toàn là khổ độc chưa từng ngừng nghỉ.

Ta vì thương các người nên đã hết lòng chỉ dạy trao cho kinh pháp, vậy phải nhớ giữ tuân hành.

Tôn ti nam nữ quyến thuộc bằng hữu chỉ bảo lẫn nhau, cùng nhau kiểm điểm, hòa thuận đạo nghĩa, hoan hỷ từ hiếu.

Nếu có sai phạm phải tự hối cải, bỏ ác làm lành, sáng nghe tối sửa, phụng trì kinh giới, như nghèo được của, sửa xưa tu nay, gột rửa thân tâm, tự nhiên cảm ứng được như sở nguyện.

Khi Phật còn tại thế quốc ấp thôn trang đều được hóa độ, thiên hạ hòa thuận, nhật nguyệt trong sáng, mưa thuận gió hòa, tai dịch không khởi, quốc thái dân an, binh đao vô dụng, nhân đức hưng vượng, giữ gìn lễ nghĩa, nước không trộm cướp, không có oán tặc, mạnh không hiếp yếu, đều được an lành.

Ta thương các người còn hơn cha mẹ thương con. Ta nay làm Phật ở đời này chỉ rõ điều lành điều dữ, dứt khổ sanh tử, được năm điều thiện, lên chốn an lạc vô vi.

Khi ta nhập Niết bàn, kinh điển lần lần diệt mất, nhân dân gian trá, làm nhiều điều ác, ngũ thiêu ngũ thống, về lâu sau càng làm ác nhiều thêm nữa, các người nên khuyên bảo nhau như lời Phật dạy không được trái phạm”.

Ngài Di Lặc Bồ-tát chấp tay thưa rằng:

“Bạch đức Thế Tôn! Người đời ác khổ như vậy, Phật đều từ bi thương xót độ thoát tất cả.

Con xin nghe lời ân cần dạy bảo của Thế Tôn không dám sai trái”.

PHẨM BA MƯƠI TÁM - LỄ PHẬT HIỆN ÁNH SÁNG

Đức Phật bảo tôn giả A Nan:

“Nếu người muốn thấy đức Vô Lượng Thanh Tịnh Bình Đẳng và các Bồ-tát, A-la-hán v.v... ở cõi nước đó, nên đứng dậy quay mặt về phương Tây hướng mặt trời lặn, cung kính đánh lễ xưng niệm: Nam mô A Di Đà Phật”.

Tôn giả A Nan liền từ chỗ ngồi đứng dậy mặt hướng về phương Tây, chấp tay đánh lễ bạch rằng:

“Bạch đức Thế Tôn! Con nay nguyện được thấy đức Phật A Di Đà ở thế giới Cực Lạc.

Cúng dường phụng sự, vun trồng các căn lành”.

Khi vừa đánh lễ liền thấy đức Phật A Di Đà, dung nhan nguy nga, sắc tướng trang nghiêm quang minh rực rỡ, cao lớn vượt trên tất cả thế giới.

Lại nghe chư Phật Như Lai khắp mười phương thế giới xưng dương tán thán vô lượng công đức vô ngại vô cùng của đức Phật A Di Đà.

Tôn giả A Nan bạch Phật:

“Bạch đức Thế Tôn! Cõi Phật thanh tịnh kia rất hiếm có, con nguyện mong được sanh về cõi đó”.

Đức Thế Tôn nói những người được sanh về cõi đó đã từng thân cận vô lượng đức Phật, nhiều thiện căn phước đức, người muốn sanh về cõi đó thì phải nhất tâm quy y mong cầu.

Vừa nói lời ấy xong, trên tay đức Phật A Di Đà liền phóng ra vô lượng tia sáng chiếu khắp thế giới chư Phật, cõi nước chư Phật thấy đều hiện rõ như ở trước mắt, do quang minh thanh tịnh thù thắng của đức Phật A Di Đà, nên ở thế giới này như hắc sơn, tuyết sơn, kim cang, thiết vi các núi lớn nhỏ, ... sông suối, rừng cây, cung điện của trời, người, tất cả cảnh giới đều sáng rõ, như mặt trời mọc chiếu sáng khắp thế gian, cho đến địa ngục, ngạ quỷ, hang hổ, thấy

đều sáng rõ, đồng một màu sắc. Như thời kiếp thủy tai nước tràn đầy cả, vạn vật chìm ngập, thăm thẳm mênh mông, chỉ toàn là nước; quang minh của Phật cũng chiếu khắp như vậy, tất cả quang minh của Thanh văn, Bồ-tát đều bị lu mờ bởi ánh hào quang sáng chói rực rỡ của đức Phật.

Hàng tứ chúng trong đây, Thiên long Bát bộ, người và phi nhơn v.v... đồng thấy các sự trang nghiêm của thế giới Cực Lạc.

Đức Phật A Di Đà ở trên tòa cao, oai đức nguy nguy, tướng hảo quang minh.

Các hàng Thanh văn, Bồ-tát cung kính vây quanh, như núi Tu Di đứng giữa biển cả. Thân Phật sáng rõ chiếu diệu thanh tịnh

bình chánh, không có tạp uế và hình loại quái dị, chỉ có các thứ báu trang nghiêm, Thánh Hiền chung ở.

Tôn giả A Nan và các chúng Bồ-tát, v.v... đều rất vui mừng hơn hở đánh lễ năm vóc sát đất xưng niệm Nam mô A Di Đà Tam Miệu Tam Phật Đà. Chư Thiên và chúng nhân cho đến loài bò bay xuẩn động đều thấy hào quang ấy cả.

Những kẻ bệnh khổ được hết bệnh khổ. Những kẻ sầu não được giải thoát, thấy đều có từ tâm làm lành, vui mừng sung sướng. Những nhạc khí như chuông, khánh, cầm sắt, không hầu không đánh tự trời.

Chư Thiên và nhân dân trong các cõi Phật khác đều đem hoa hương đến giữa hư không rải xuống cúng dường.

Bấy giờ thế giới Cực Lạc ở phương tây cách xa cả trăm ngàn vô lượng ức cõi nước, nhờ oai lực của Phật mà thấy rõ như ở trước mắt, như được tịnh thiên nhãn thấy như khoảng tám thước.

Đại chúng ở cõi Cực Lạc cũng lại như vậy, đều thấy đức Thích Ca Như Lai ở thế giới Ta Bà này và chúng Tỳ-kheo vây quanh nghe pháp.

PHẨM BA MƯƠI CHÍN - TỪ THỊ THUẬT CHỖ THẤY

Bấy giờ đức Phật bảo tôn giả A Nan và Từ Thị Bồ-tát rằng:

“Các ông có thấy cung điện, lầu các, ao hồ, rừng cây khắp cả vi diệu trang nghiêm ở thế giới Cực Lạc không?

Các ông có thấy chư Thiên ở cõi Dục cho đến cõi trời Sắc Cứu Cánh đem hoa hương cúng dường khắp cõi Phật không?”

Tôn giả A Nan bạch rằng:

“Bạch đức Thế Tôn! Chúng con nhìn thấy”.

“Các ông có nghe tiếng lớn của đức Phật A Di Đà truyền khắp tất cả thế giới để giáo hóa chúng sanh không?”

Tôn giả A Nan bạch rằng:

“Bạch đức Thế Tôn! Chúng con có nghe”.

Đức Phật bảo:

“Các ông có thấy chúng tịnh hạnh ở cõi Cực Lạc nương nơi cung điện đi khắp mười phương cúng dường chư Phật mà không bị trở ngại không?”

Và thấy họ liên tục niệm Phật không?

Lại có các loài chim bay giữa hư không, tiếng hót thánh thót, đó là do đức Phật biến hóa ra không?”

Ngài Từ Thị Bồ-tát bạch rằng:

“Bạch đức Thế Tôn! Như lời đức Thế Tôn nói, chúng con đều thấy cả”.

Đức Phật bảo Di Lặc rằng:

“Nhân dân ở nước đó có thai sanh nữa, ông có thấy chăng?”

Ngài Di Lặc bạch rằng:

“Bạch đức Thế Tôn! Con thấy người thế giới Cực Lạc ở trong thai như ở trong cung điện cõi Dạ Ma Thiên.

Lại thấy chúng sanh ngồi kiết già ở trong hoa sen tự nhiên hóa sanh. Do nhân duyên gì nhân dân ở cõi đó có hạng thai sanh, hạng hóa sanh?”

PHẨM BỐN MƯƠI - BIÊN ĐỊA, NGHI THÀNH

Đức Phật bảo ngài Từ Thị:

“Nếu có chúng sanh do tâm nghi hoặc làm các công đức, nguyện sanh về Cực Lạc, không rõ Phật trí, bất tư nghì trí bất khả xưng trí, Đại thừa quảng trí, Vô đẳng vô luân tối thượng thắng trí, đối với các trí này nghi ngờ không tin, nhưng vì tin tội phước mà tu tập hạnh lành, nguyện sanh về Cực Lạc.

Lại có chúng sanh chứa nhóm thiện căn, mong cầu Phật trí, phổ biến trí, vô đẳng trí, oai đức quảng đại bất tư nghì trí, đối với căn

lành không sanh lòng tin, ý chí còn do dự đối với sự vãng sanh cõi Phật thanh tịnh, không có tinh chuyên, nhưng vì liên tục nhớ nghĩ không thôi kết thành thiện nguyện cũng được vãng sanh.

Do những nhân duyên đó, những hạng người này tuy được sanh về Cực Lạc, nhưng không thể đến thẳng cõi Đức Phật Vô Lượng Thọ được, chỉ đến biên giới cõi Phật, ở trong thành thất bảo thôi. Không phải Đức Phật muốn như vậy, mà vì chính họ tạo nên tâm đến đó vậy.

Ở đó cũng có ao sen thất bảo, tự nhiên thọ thân, ăn uống sung sướng như cõi trời Đao Lợi, nhưng ở trong thành đó không thể ra khỏi, nhà ở trên đất, không thể tùy ý cao lớn.

Ở đó năm trăm năm không thấy Phật, không nghe được pháp, không thấy Thánh chúng Bồ-tát, Thanh Văn, trí huệ không sáng suốt, biết kinh pháp lại ít, tâm không mở mang, ý không vui vẻ, nên ở đó gọi là thai sanh.

Nếu có chúng sanh tin rõ Phật trí, cho đến thắng trí, đoạn trừ nghi hoặc, gieo các thiện căn làm các công đức, chí tâm hồi hướng, nên được hóa sanh ngồi kiết già trong hoa thất bảo, khoảnh khắc được thân tướng quang minh, công đức trí huệ thành tựu đầy đủ như các bậc Bồ-tát vậy.

Di Lặc Bồ-tát phải biết, hạng hóa sanh đó có trí huệ thù thắng. Hạng thai sanh kia trong năm trăm năm không thấy Tam bảo, không biết phép tắc của Bồ-tát, không được tu tập công đức, không

có nhân duyên cúng dường Phật Vô Lượng Thọ, phải biết hạng người này do đời trước không có trí tuệ, sanh tâm nghi hoặc mà ra.

PHẨM BỐN MƯƠI MỐT - HOẶC TẬN KIẾN PHẬT

Thí như Chuyển luân Thánh vương có bảy ngục báu để giam những vương tử nào mắc tội. Trong đó cũng có lầu các cung điện, màn báu, giường báu, lan can cửa sổ, giường ghế trang sức quý báu, ăn uống y phục được cấp dưỡng như Chuyển luân Thánh vương, nhưng bị trói chân bằng xích vàng, các tiểu vương tử này có thích ở nơi ấy không?

Ngài Từ Thị Bồ-tát bạch Phật:

“Bạch đức Thế Tôn! Dĩ nhiên không vui thích! Khi họ bị giam cầm không được tự do, chỉ muốn tìm đủ mọi cách để được ra khỏi

ngục, lại cầu mọi thế lực cận thần giúp xin nhưng cũng không toại ý, bao giờ Chuyển luân Thánh Vương bằng lòng mới được giải thoát”.

Này Di Lặc! Các chúng sanh này cũng lại như vậy. Vì có tâm nghi hoặc Phật trí, cho đến quảng đại trí, đối với thiện căn thiếu lòng tin sâu, do nghe danh hiệu Phật mà phát tâm tin thôi.

Tuy sanh về cõi Cực Lạc ở trong hoa sen, nhưng không được ra khỏi hoa thai, trong đó cũng đủ vườn tược cung điện.

Tại sao vậy?

Trong hoa thai đó thanh tịnh không có uế ác, nhưng trong năm trăm năm không thấy Tam Bảo, không được cúng dường phụng sự chư Phật, xa lìa tất cả thiện căn thù thắng, do nỗi khổ đó nên

không vui thích. Nếu như những chúng sanh này biết được tội đời trước, hết lòng ăn năn tự trách cầu được ra khỏi thai hoa, khi đã hết nghiệp rồi mới được ra khỏi, thẳng đến chỗ của Đức Phật Vô Lượng Thọ, được nghe kinh pháp, lâu sau cũng được giải ngộ hoan hỷ, cũng được đi khắp cúng dường vô số vô lượng chư Phật, tu tập các công đức.

Này A Dật Đa! Phải biết rằng tâm nghi hoặc tổn hại rất lớn, mất lợi ích lớn đối với Bồ-tát, nên phải tin tưởng minh bạch vô thượng trí huệ của Phật.

Ngài Từ Thị Bồ-tát bạch Phật:

“Bạch đức Thế Tôn! Tại sao có một hạng chúng sanh ở thế giới này tuy cũng tu thiện mà không cầu vãng sanh?”

Này Từ Thị! Những chúng sanh này trí tuệ cạn cợt, phân biệt Tây phương không bằng cõi trời, do vậy không thích cầu sanh về cõi Cực Lạc.

Ngài Từ Thị bạch Phật:

“Bạch đức Thế Tôn! Những chúng sanh này luống dối phân biệt không cầu sanh về cõi Phật, làm sao thoát khỏi luân hồi”.

Đức Phật nói rằng:

“Các chúng sanh ấy có nhiều căn lành, nhưng không bỏ tâm phân biệt vọng tưởng, không cầu Phật huệ, tham đắm phước báo vui thú thế gian. Tuy cũng làm phước, nhưng chỉ cầu quả báo nhân thiên. Tuy được quả báo đầy đủ phong túc, nhưng chưa ra khỏi ngục tù tam giới.

Giả sử cha mẹ, vợ con, nam nữ quyến thuộc mà không dứt bỏ dục tướng, tà kiến vọng chấp thì luôn ở trong vòng luân hồi không được tự tại. Hạng người ngu si đó không gieo căn lành, chỉ dùng thế trí biện thông thì tăng thêm tà kiến, làm sao ra khỏi đại nạn sanh tử được.

Lại có chúng sanh tuy có gieo căn lành, tạo phước lớn, nhưng vẫn giữ tâm phân biệt, tình chấp sâu nặng, cũng cầu thoát luân hồi, nhưng không thoát được.

Nếu đem cái trí huệ vô tướng mà làm các công đức, thân tâm thanh tịnh, xa lìa tâm phân biệt, cầu sanh về Tịnh-độ cho đến quả Bồ-đề, quyết được sanh về cõi Phật, vĩnh viễn giải thoát.

PHẨM BỐN MƯƠI HAI - BỒ-TÁT VÃNG SANH

Ngài Di Lặc Bồ-tát bạch Phật rằng:

“Bạch đức Thế Tôn! Hiện nay có bao nhiêu các bậc Bất thối Bồ-tát ở cõi Ta Bà này và các cõi Phật khác được sanh về nước Cực Lạc?”

Này Di Lặc! Ở thế giới Ta Bà này có bảy trăm hai mươi ức Bồ-tát đã từng cúng dường vô số chư Phật, làm nhiều công đức đã sanh về Cực Lạc.

Các bậc Bồ-tát sơ phát tâm, tu tập công đức đã được vãng sanh số lượng không thể tính được.

Không những các bậc Bồ-tát ở cõi này được vãng sanh về Cực Lạc, mà các cõi Phật khác cũng lại như vậy.

Cõi nước của Đức Phật Viễn Chiếu có mười tám câu chi na-do-tha đại Bồ-tát sanh về cõi Cực Lạc.

Cõi nước Đức Phật Bảo Tạng ở phương Đông Bắc có chín mươi ức bất thối Bồ-tát sanh về cõi Cực Lạc.

Các bậc bất thối Bồ-tát ở những cõi nước đức Phật Vô Lượng Âm, đức Phật Quang Minh, đức Phật Long Thiên, đức Phật Thắng Lực, đức Phật Sư Tử, đức Phật Ly Trần, đức Phật Đức Thủ, đức Phật Nhân Vương, đức Phật Hoa Tràng đã vãng sanh số lượng mười trăm ức, hoặc trăm ngàn ức cho đến vạn ức vị.

Đức Phật thứ mười hai hiệu là Vô Thượng Hoa, có vô số chúng Bồ-tát ở cõi Phật đó đều ở bậc bất thối chuyển, đã sanh về cõi Cực Lạc. Các vị ấy có trí huệ đồng mãnh, từng cúng dường vô lượng

chư Phật, rất mực tinh tấn, thẳng đến nhất thừa, trong bảy ngày đêm kiên cố tu tập như pháp bằng cả trăm ngàn ức kiếp tu tập.

Đức Phật thứ mười ba hiệu là Vô Úy có bảy trăm chín mươi ức đại Bồ-tát, các vị Bồ-tát thấp và chúng Tỳ-kheo, v.v... sanh về cõi Cực Lạc không đếm kể được.

Danh hiệu của chư Phật trong mười phương thế giới và chúng Bồ-tát đã vãng sanh, chỉ nói tên thôi mãi kiếp cũng không hết.

PHẨM BỐN MƯƠI BA - CHẴNG PHẢI LÀ TIỂU THỪA

Này Từ Thị! Ông thấy các bậc Bồ-tát Ma-ha-tát kia được nhiều lợi ích như vậy.

Nếu có trai lành gái tín nào, được nghe danh hiệu đức Phật A Di Đà sanh tâm vui mừng hơn hở chừng một niệm, quy y chiêm lễ, như thuyết tu hành, phải biết người này được lợi ích rất lớn, được nhiều công đức như đã nói ở trên, tâm không tự ti, cũng không cống cao, thành tựu thiện căn được thêm tăng trưởng, phải biết người này không phải tiểu thừa, ở trong pháp của ta được gọi là đệ tử bậc nhất.

Cho nên ta bảo ông rằng: Những Thiên, Nhơn, A-tu-la ở thế gian này nên phải hơn hở tin thích tu tập, sanh tâm hy hữu, nên

lấy kinh này làm thầy hướng dẫn để cho vô lượng chúng sanh mau được vào bậc bất thối chuyển, thấy được cõi Cực Lạc rộng lớn trang nghiêm nhiếp thọ thù thắng, viên mãn công đức hơn cả.

Nên phải tinh tấn vâng giữ pháp môn này cầu được vãng sanh, không nên sanh tâm thối thất hư ngụy, dù có vào hầm lửa lớn cũng không được nghi ngờ hối hận.

Tại sao vậy?

Vô lượng vô số Bồ-tát đều mong cầu trân trọng lắng nghe pháp môn vi diệu này, không có tâm sai trái. Có nhiều vị Bồ-tát muốn nghe kinh này mà còn không được.

Nên các người phải cầu giữ pháp môn này.

PHẨM BỐN MƯƠI BỐN - THỌ KÝ BỒ-ĐỀ

Về đời sau đến khi chánh pháp diệt tận, nếu có chúng sanh nào đã trồng căn lành, đã từng cúng dường vô lượng chư Phật, nhờ vào oai lực của Phật Vô Lượng Thọ gia bị mới gặp được kinh pháp này, giữ gìn thọ trì sẽ được quảng đại Nhất Thiết Trí. Ở trong kinh pháp đó hiểu rõ cặn kẽ, sẽ được nhiều hoan hỷ, nên lưu truyền cho mọi người tin theo tu tập.

Các thiện nam tín nữ đối với pháp này nếu đã cầu, hiện cầu hay sẽ cầu vãng sanh đều được nhiều lợi ích. Các ông nên phải kiên định chắc chắn, trồng các căn lành, nên luôn luôn tu tập không được ngừng nghỉ nghỉ ngơi, chẳng vào các cõi trần bảo thành tựu lao ngục.

Này A Dật Đa! Những hạng đại oai đức này thường từ nơi các pháp đại thừa khác mà được, nên đối với pháp này không chịu lóng nghe. Có đến một ức vị Bồ-tát thối chuyển bậc Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác.

Nếu có chúng sanh nào đối với kinh này viết chép cúng dường thọ trì đọc tụng, trong chút thời gian vì người diễn nói, khuyên họ lóng nghe, không sanh ưu não, cho đến ngày đêm suy nghĩ cõi Cực Lạc và công đức của Phật A Di Đà, đối với đạo vô thượng trọn không thối chuyển. Giả sử ba ngàn thế giới tràn ngập lửa lớn, người đó khi mạng chung cũng có thể vượt khỏi, sanh vào cõi nước Cực Lạc.

Bởi người ấy đời quá khứ đã từng gặp Phật và được thọ ký Bồ-đề, tất cả Như Lai đồng tán thán. Vì thế nên phải chuyên tâm tin thọ, trì tụng diễn thuyết tu hành.

PHẨM BỐN MƯƠI LĂM - CHỈ LƯU LẠI MỘT KINH NÀY

Ta nay vì chúng sanh mà nói kinh này, khiến thấy được Đức Phật Vô Lượng Thọ và cảnh giới trang nghiêm ở cõi Cực Lạc, hễ có tâm nguyện cầu đều được như ý.

Chớ để sau khi Ta diệt độ rồi sanh lòng nghi hoặc.

Đời tương lai khi kinh pháp diệt tận, Ta đem lòng từ bi thương xót, đặc biệt lưu kinh này lại trong một trăm năm, chúng sanh nào gặp được kinh này tùy ý nguyện cầu đều được độ thoát.

Như Lai ra đời rất khó gặp khó thấy, kinh pháp của Phật khó được khó nghe, gặp thiện tri thức nghe pháp tu hành cũng đã là khó. Nếu nghe kinh này tin thích thọ trì là điều khó trong khó, không gì khó hơn.

Nếu có chúng sanh được nghe lời Phật, từ tâm thanh tịnh, hớn hở vui mừng, hoặc râu tóc dựng đứng hay mắt rơi lệ, là do đời trước từng làm Phật sự, không phải là người phạm.

Nếu nghe danh hiệu Phật tâm sanh hồ nghi, đối với kinh Phật đều không tin tưởng, đó là từ ác đạo sanh ra, tức ương chưa dứt, chưa được độ thoát, nên có tâm hồ nghi, không chịu tin tưởng.

PHẨM BỐN MƯƠI SÁU - CẦN TU KIÊN TRÌ

Này Di Lặc Bồ-tát! Pháp của chư Phật Như Lai vô thượng, đủ thập lực, vô úy, thậm thâm vô ngại vô trước, pháp Ba-la-mật của Bồ-tát cũng không dễ gặp. Nói pháp này cho người cũng khó khai thị. Người không có lòng tin sâu vững chắc cũng khó gặp được kinh pháp này.

Ta nay như lý tuyên nói pháp môn “Quảng đại vi diệu nhất thiết chư Phật xưng tán” này đem giao phó cho các ông, các ông phải cẩn thận thủ hộ, làm lợi ích cho các hữu tình chìm đắm trong đêm dài, chớ để cho chúng đọa lạc trong ngũ thú chịu các khổ ách.

Nên siêng tu hành, thuận theo giáo pháp của Ta, phải tâm nguyện như Phật, thường nhớ ân sư, phải làm cho pháp này lưu

truyền dài lâu không bị tiêu diệt, kiên cố giữ gìn không để hủy hoại vong thất, kinh pháp nhiều ít nhớ kỹ không quên, quyết được đạo quả.

Pháp của Ta như vậy, làm như vậy, nói như vậy, Như Lai đã hành trì cũng theo đó mà hành trì, tu các phước thiện, cầu sanh về cõi Tịnh-độ.

PHẨM BỐN MƯƠI BẢY - PHƯỚC HUỆ ĐƯỢC NGHE

Bấy giờ đức Thế Tôn nói bài tụng rằng:

Nếu xa xưa không tu phước huệ,
Thì chánh pháp này không thể nghe
Đã từng cúng dường các Như Lai
Nên hay vui mừng tin pháp này.

Kiêu mạn giải đãi và tà kiến
Pháp vi diệu Như Lai khó tin
Như người mù hăng thấy tối đen
Không thể dẫn đường cho người khác
Chỉ từng trước Phật trồng căn lành
Cứu đời hành thiện mới tu tập.
Nghe rồi thọ trì và biên chép
Đọc tụng tán thán và cúng dường
Như vậy nhất tâm cầu Tịnh-độ
Giá sử lửa cháy khắp ba ngàn
Nhờ oai đức Phật tất siêu việt
Quyết định vãng sanh cõi Cực Lạc

**Biển trí huệ Như Lai sâu rộng
Chỉ Phật cùng Phật mới biết được
Thanh văn ức kiếp suy trí Phật
Tận hết sức cũng không thể hiểu
Công đức Như Lai Phật tự biết
Chỉ có Thế Tôn mới khai thị.
Thân người khó được, Phật khó gặp
Tín huệ nghe pháp khó trong khó
Nếu các hữu tình sắp thành Phật
Hạnh hơn Phổ Hiền lên bờ giác
Hỡi những kẻ học rộng trí cả
Nên tin lời như thật của Ta**

Diệu pháp này may phước được nghe
 Nên vui mừng hãy chuyên niệm Phật.
 Thọ trì quyết thoát biển sanh tử
 Phật gọi người này thật bạn lành.

PHẨM BỐN MƯƠI TÁM - NGHE KINH ĐƯỢC LỢI ÍCH

Khi đức Thế Tôn nói kinh này rồi, có một vạn hai ngàn na-do-
 tha chúng sanh xa lìa trần cấu, được pháp nhãn thanh tịnh.

Hai mươi ức chúng sanh chứng quả A-na-hàm.

Sáu ngàn tám trăm Tỳ-kheo lậu tận tâm được giải thoát.

Bốn mươi ức Bồ-tát được bất thối chuyển, dùng công đức hoằng
 thệ mà tự trang nghiêm quả Vô Thượng Bồ-đề.

Hai mươi lăm ức chúng sanh được bất thối nhẫn.

Bốn vạn ức na-do-tha trăm ngàn chúng sanh chưa từng phát nguyện thành Phật, nay mới phát tâm gieo các căn lành, nguyện sanh về Cực Lạc, thấy Phật A Di Đà, đều sẽ vãng sanh về cõi Tịnh-độ của Phật Vô Lượng Thọ, thấy đều thứ lớp thành Phật khắp các phương cùng một danh hiệu là Diệu Âm Như Lai.

Lại có tám vạn câu-chi na-do-tha hữu tình ở mười phương cõi Phật, hoặc hiện vãng sanh, hoặc sẽ vãng sanh thấy Phật A Di Đà được thọ ký pháp nhẫn thành Vô thượng Bồ-đề, các hữu tình này có túc nguyện nhân duyên với đức Phật A Di Đà.

Bấy giờ đại thiên thế giới chấn động sáu cách, và hiện các hi hữu thần biến. Quang minh sáng chói chiếu khắp mười phương.

Lại có chư Thiên giữa hư không tấu âm nhạc vi diệu, cho đến chư Thiên Sắc giới cũng nghe và khen chưa từng có, vô lượng hoa đẹp thơm rưới xuống.

Tôn giả A Nan, Di Lặc Bồ-tát và các hàng Bồ-tát, Thanh Văn, Thiên Long Bát bộ tất cả đại chúng nghe lời đức Phật dạy đều rất vui mừng tín thọ phụng hành.

Nam-mô Vô Lượng Thọ Hải Hội Phật, Bồ-tát. (3 lần)

PHÁT NGUYỆN ĐÁNH LỄ PHẬT A DI ĐÀ CẦU VÃNG SANH CỰC LẠC QUỐC

(Đọc lời phát nguyện này trước khi đánh lễ Phật A Di Đà)

Kính lạy Phật Di Đà

Con nay xin phát nguyện

Thường xuyên đánh lễ Ngài

Cho đến lúc lâm chung

Thân thể không đau bệnh.

Kính lạy Phật Di Đà

Con nay xin phát nguyện

Thường xuyên đánh lễ Ngài

Cho đến lúc lâm chung

Tâm hồn không hôn mê.

Kính lạy Phật Di Đà

Con nay xin phát nguyện

Thường xuyên đánh lễ Ngài

Cho đến lúc lâm chung

Không tham đắm ngũ dục.

Kính lạy Phật Di Đà

Con nay xin phát nguyện

Thường xuyên đánh lễ Ngài

Cho đến lúc lâm chung

Tâm niệm Phật Di Đà.

**Kính lạy Phật Di Đà
Con nay xin phát nguyện
Thường xuyên đánh lễ Ngài
Cho đến lúc lâm chung
Xả ly Ta Bà khổ.**

**Kính lạy Phật Di Đà
Con nay xin phát nguyện
Thường xuyên đánh lễ Ngài
Cho đến lúc lâm chung
Hân nguyện về Tịnh-độ.**

Kính lạy Phật Di Đà
Con nay xin phát nguyện
Thường xuyên đánh lễ Ngài
Cho đến lúc lâm chung
Con thấy kim thân Phật.

Kính lạy Phật Di Đà
Con nay xin phát nguyện
Thường xuyên đánh lễ Ngài
Cho đến lúc lâm chung
Phật phóng quang nhiếp độ.

**Kính lạy Phật Di Đà
Con nay xin phát nguyện
Thường xuyên đánh lễ Ngài
Cho đến lúc lâm chung
Liên Hoa con hóa sanh.**

**Kính lạy Phật Di Đà
Con nay xin phát nguyện
Thường xuyên đánh lễ Ngài
Khi vãng sanh Tịnh-độ
Hoa nở tâm khai ngộ.**

Kính lạy Phật Di Đà
Con nay xin phát nguyện
Thường xuyên đánh lễ Ngài
Khi vãng sanh Tịnh-độ
Chứng Ngộ Pháp Vô Sanh.

Kính lạy Phật Di Đà
Con nay xin phát nguyện
Thường xuyên đánh lễ Ngài
Khi vãng sanh Tịnh-độ
Chóng viên thành toàn Giác.

ĐẢNH LỄ PHẬT A DI ĐÀ PHÁT NGUYỆN

1. **Nguyện Ngã Tội Chương Tất Tiêu Diệt.**
NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT
2. **Nguyện Ngã Thiện Căn Hiện Tiền Tinh Tấn**
NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT
3. **Nguyện Ngã Thiện Căn Nhứt Tăng Trưởng**
NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT
4. **Nguyện Ngã Thân Tâm Hàm Thanh Tịnh**
NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT
5. **Nguyện Ngã Nhứt Tâm Tảo Thành Tựu**
NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT

6. **Nguyễn Ngã Tam-Muội Đắc Hiện Tiền**
NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT
7. **Nguyễn Ngã Tịnh Nhơn Tốc Viên Mãn**
NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT
8. **Nguyễn Ngã Liên Đài Tự Tiêu Danh**
NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT
9. **Nguyễn Ngã Kiến Phật Ma Đánh Ký**
NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT
10. **Nguyễn Ngã Dự Tri Mạng Chung Thời**
NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT
11. **Nguyễn Ngã Vãng Sanh Cực Lạc Quốc**
NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT

12. Nguyễn Ngã Viên Mãn Bồ-Tát Đạo

NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT

13. Nguyễn Ngã Quảng Độ Chư Chúng Sanh.

NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT

14. Nguyễn Ngã Túc Đắc Vãng Sanh An-Lạc Sát

NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT

15. Nguyễn Ngã Hiện Tiền Thành Tựu Thử Đại Nguyên

NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT

16. Nguyễn Ngã Nhất Thiết Viên Mãn Vô Dư

NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT

17. Nguyễn Ngã Lợi Lạc Nhất Thiết Chúng Sanh Giới

NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT

18. Nguyên Ngã Phật Chúng Hội Hàm Thanh Tịnh

NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT

19. Nguyên Ngã Thời Ư Thắng Liên-Hoa Sanh

NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT

20. Nguyên Ngã Thân Đỗ Như Lai Vô Lượng Quang

NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT

21. Nguyên Ngã Hiện Tiền Thọ Ngã Bồ-Đề Ký

NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT

22. Nguyên Ngã Như Lai Thọ Ký Dĩ

NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT

23. Nguyên Ngã Hóa Thân Vô Số Bách Câu-Chỉ

NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT

24. Nguyên Ngã Trí Lực Quảng Đại Biến Thập Phương

NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT

25. Nguyên Ngã Phổ Lợi Nhất Thiết Chúng Sanh Giới.

NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT

26. Nguyên Đức A Di Đà Phật Thường Lai Hộ Trì

NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT

27. Nguyên Ngã Lâm Mạng Chung Thời,

Tận Trừ Nhất Thiết Chư Chương Ngại

NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT

28. Nguyên Ngã Lâm Mạng Chung Thời,

Thân Tâm Chánh Niệm

NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT

29. Nguyên Ngã Lâm Mạng Chung Thời,

Thị Thính Phân Minh

NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT

30. Nguyên Ngã Lâm Mạng Chung Thời,

Diện Kiến Bỉ Phật Đức A Di Đà

NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT

31. Nguyên Ngã Lâm Mạng Chung Thời,

Đắc Chư Thánh Chúng,

Thủ Chấp Liên Đài,

Lai Nghinh Tiếp Dẫn

NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT

32. Nguyên Ngã Nhất Sát-Na Khoảnh Sanh Tại Phật Tiền
NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT
33. Nguyên Ngã Cụ Bồ-Tát Đạo, Quảng Độ Chúng Sanh
NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT
34. Nguyên Ngã Túc Phát Bồ-Đề Quảng Đại Nguyên
NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT
35. Nguyên Ngã Công Đức Giai Thành Tựu
NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT
36. Nguyên Ngã Thắng Phước Biến Trang Nghiêm
NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT
37. Nguyên Cộng Chúng Sanh Đồng Thành Phật Đạo.
NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT

38. Nguyễn Ngã Trang Nghiêm Phật Tịnh-độ

NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT

39. Nguyễn Ngã Thượng Báo Tứ Trọng Ân

NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT

40. Nguyễn Ngã Hạ Tế Tam-Đồ Khổ

NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT

41. Nguyễn Hữu Kiến Văn Ngã, Tức Phát Bồ-Đề Tâm

NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT

42. Nguyễn Ngã Tận Thử Nhất Báo Thân,

Đồng Sanh Cực Lạc Quốc

NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT

43. Nguyễn Ngã Tận Thử Nhất Báo Thân,
 Đồng Sanh An Dưỡng Quốc.

NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT

44. Nguyễn Phật Thị Hiện, Linh Ngã Đắc Kiến
 NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT

45. Nguyễn Phật Từ Bi Bất Xả, Ai Lân Nhiếp Thọ
 NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT

46. Chí Tâm Đánh Lễ
 NAM-MÔ PHÁP GIỚI TẠNG THÂN A DI ĐÀ PHẬT.

47. Chí Tâm Đánh Lễ
 NAM-MÔ PHÁP GIỚI TẠNG THÂN A DI ĐÀ PHẬT.

48. Chí Tâm Đánh Lễ
 NAM-MÔ PHÁP GIỚI TẠNG THÂN A DI ĐÀ PHẬT.

MA-HA BÁT-NHÃ BA-LA-MẬT-ĐA TÂM KINH

Quán-tự-tại Bồ-tát hành thâm Bát-nhã Ba-la-mật-đa thời, chiếu kiến ngũ-uẩn giai không, độ nhất thiết khổ ách.

Xá-Lợi-Tử! Sắc bất dị không, không bất dị sắc, sắc tức thị không, không tức thị sắc, thọ, tưởng, hành, thức, diệc phục như thị.

Xá-Lợi-Tử! Thị chư pháp không tướng, bất sanh, bất diệt, bất cấu, bất tịnh, bất tăng, bất giảm.

Thị cố không trung vô sắc, vô thọ, tưởng, hành, thức, vô nhĩ, nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý;

Vô sắc, thanh, hương, vị, xúc, pháp; vô nhĩ giới, nãi chí vô ý-thức-giới.

Vô vô-minh, diệt vô vô-minh tận, nãi chí vô lão tử, diệt vô lão tử tận. Vô khổ, tập, diệt, đạo; vô trí, diệt vô đắc, dĩ vô sở-đắc cố.

Bồ-đề-tát-đoà y Bát-nhã Ba-la-mật-đa cố, tâm vô quái ngại; vô quái ngại cố, vô hữu khủng bố, viễn ly điên đảo mộng tưởng, cứu cánh Niết-bàn. Tam thế chư Phật y Bát-nhã Ba-la-mật-đa cố, đắc A-nậu-đa-la tam-miệu tam-bồ-đề.

Cố tri Bát-nhã Ba-la-mật-đa, thị đại thần chú, thị đại minh chú, thị vô thượng chú, thị vô đẳng đẳng chú, năng trừ nhứt thiết khổ, chân thiết bất hư. Cố thuyết Bát-nhã Ba-la-mật-đa chú, tức thuyết chú viết:

Yết-đế yết-đế, ba-la yết-đế, ba-la-tăng yết-đế, Bồ-đề tát bà-ha.

(3 lần)

VÃNG SANH QUYẾT ĐỊNH CHƠN NGÔN

Nam-mô A di đà bà dạ

Đa tha dà đa dạ, đa địa dạ tha:

A di rị đô bà tỳ

A di rị đa tất đam bà tỳ

A di rị đa tì ca lan đế

A di rị đa tì ca lan đa

Dà di nị dà dà na

Chỉ đa ca lệ Ta Bà-ha. (3 lần)

NIỆM PHẬT

Quy mạng lễ A Di Đà Phật

Ở phương Tây thế giới an lành

Con nay xin phát nguyện vãng sanh

Cúi xin đức Từ Bi nhiếp thọ.

Nam mô Tây Phương Cực Lạc Thế Giới,

Đại Từ Đại Bi A Di Đà Phật.

Nam mô A Di Đà Phật. (108 lần)

Nam mô Đại Bi Quán Thế Âm Bồ-tát. (3 lần)

Nam mô Đại Thế Chí Bồ-tát. (3 lần)

Nam mô Địa Tạng Vương Bồ-tát. (3 lần)

Nam mô Thanh Tịnh Đại Hải Chúng Bồ-tát. (3 lần)

HỒI HƯỚNG

Phúng kinh công đức thù thắng hạnh
 Vô biên thắng phước giai hồi hướng
 Phổ nguyện pháp giới chư chúng-sanh
 Tốc vãng vô lượng quang Phật-sát.

Nguyện tiêu tam chương trừ phiền-não
 Nguyện đắc trí tuệ chơn minh liễu
 Phổ nguyện tội chương tất tiêu trừ
 Thế thế thường hành Bồ-tát đạo.

**Nguyên sanh Tây-phương Tịnh-độ trung
Cửu phẩm liên hoa vi phụ mẫu
Hoa khai kiến Phật ngộ vô sanh
Bất thối Bồ-tát vi bạn lữ.**

**Nguyên dĩ thử công đức
Phổ cập ư nhất thiết
Ngã đẳng dữ chúng sanh
Giai cộng thành Phật đạo.**

PHỤC NGUYỆN

Thượng lai đệ tử chúng đấng, cung đôi Phật tiên, thành tâm phúng tụng đại thừa kinh Đại Thừa Vô Lượng Thọ cập niệm Phật công đức, chuyên vì hồi hướng kỳ nguyện cho đệ tử chúng con tiêu tai tiêu nạn, tật bệnh tiêu trừ, tội chướng, báo chướng, phiền não chướng, nghiệp chướng tất giai tiêu diệt, thân tâm thanh-tịnh, tinh tấn tu hành, hiện tiền phước huệ trang nghiêm, một hậ đắc A Di Đà thọ ký.

Phổ nguyện: âm siêu dương thối, pháp giới chúng-sanh, tình dữ vô tình, tề thành Phật đạo.

Nam mô A Di Đà Phật

TAM TỰ QUY Y

**Tự Quy-y Phật, Đương nguyện chúng sanh, Thể
giải đại đạo, Phát Vô-thượng tâm.**

**Tự Quy-y Pháp, Đương nguyện chúng sanh,
Thâm nhập kinh tạng, Trí huệ như hải.**

**Tự Quy-y Tăng, Đương nguyện chúng sanh,
Thống lý đại chúng, Nhất thiết vô ngại.**

**Nguyện đem công đức này
Hướng về khắp tất cả
Đệ tử và chúng sanh
Đều trọn thành Phật đạo.**

HÒA NAM THÁNH CHÚNG.